

Müslümanlık- İnsanlık Dengesi

Nureddin Yıldız'ın 10.04.2016 tarihli (273.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli kardeşlerim,

Dinimiz İslam, mezarlık dini değildir. Uzay dini de değildir. İnsanlara gelmiş, insanların yaşadığı yerde yaşanabilir bir dindir. İnsanın olmadığı yerde İslam olmaz, İslam'a gerek olmaz zaten.

İnsanlığın kurulamadığı yerde de Müslümanlık kurulamaz. Çünkü Müslümanlık, insanlık içindir. İnsanlığın, çocuklarını diri diri gömdüğü yerde Müslümanlık gelip hayat kurmuştur. Bugün farklı açılardan, Müslümanlığımızı insanlığımızla beraber yürütmek zorunda olduğumuzu tekraren anlamak zorundayız.

İslam devletini kaybetmiş bir nesiliz. Bu hakikat. İslam devletini kaybettik de insanca bir devletimiz mi oldu sanki? İnsanca bir devletimiz olsa, zaten onun doğal sonucu olarak İslam devleti karşımıza çıkardı. İnsanlığı kaybettiğimiz zaman İslamı da kaybederiz. İslamı kaybedince insanlık zaten gitmiş demektir.

Evlerimizi düzenler, çocuklarımızı yetiştirir, vakıflar ve benzeri kurumlar kurarken insanlıktan taviz vererek bir şey yapamayacağımızı anlamak zorundayız. Sizinle bu konuyu bir örnek üzerinden paylaşmak istiyorum kardeşlerim.

Şu gördüğünüz, hepimizin tanıdığı, bilhassa şoförlerin çok iyi bildiği, kriko denen şey. 'Kaldırıcı alet' demek. Bu birincisi, taksiler için yapılmış, 1,5 ton kaldırabilen bir krikodur. Bunu kamyonun altına koyamazsınız. Bir tırın lastikleri zaten taksi kadar ağırlık yapar, ona da koyamazsınız. Eğer arabanız büyükse, bu ikinci krikoyu kullanmanız gerekir. Bu 3 tonluktur. Biraz daha büyükse arabanız, bu üçüncüyü, 10 tonluk olanı kullanmanız gerekir.

Dördüncü kriko, 25 ton ağırlık kaldırmak için yapılmış. Eğer beş çocuklu bir ailen varsa bu krikoyu kullanacaksınız. Zengin kızıyla evliysen dördüncü krikoyu kullanacaksınız.

Şu anda evlerimizde niye huzurumuz olmadığını anlatıyorum kardeşlerim. Herhâlde bu, evimizde kriko olmadığı için huzurlu olmadığımız anlamına gelmiyor. Ama hayat, kurallar üzerinde yürür; hayaller üzerinde değil. Hayat ve dünya, kimseye taviz vermez. Sen üşüme diye güneş fazla ısı göndermez, sen güneşe göre ayarlanacaksınız.

Bu krikolardan zihnimizde birer tane bekletelim, dersimiz boyunca ve Müslüman olarak yaşadığımız sürece lazım olacak.

Aziz kardeşlerim,

Bir taksi, bilemediniz, iki ton geliyor. Bir kamyon-tır ise boşken dahi on tondur. Bir usta düşününüz, ikinci yani 3 ton kaldırabilen krikoyu tırın altına koymuş, altına girmiş tırın ve tamirat yapıyor. On dakika sonra pestili çıkmış bir tamirci olacaktır o. Çünkü bu kriko, tırın altına konacak bir kriko değildi.

Kamyon başka, taksi başka, bisiklet başkadır.

Rabbimiz hepimizi, parmak uçlarımızdaki izlere varıncaya kadar farklı farklı yarattı. Hiçbirimiz herkes değiliz; hepimiz de hiç kimse değiliz. Tekiz bu dünyada hepimiz.

Bugün anne-babaların ve hoca efendilerin düştüğü hatanın adı, kriko hatasıdır. On satır Kur'an ezberlemesi mümkün olmayan çocuğu hafızlık maratonuna koyarak kaybetmişler, şeytana teslim etmişlerdir. Çocuk medresede ufak bir sarık sardığı için âlim olduğunu zannetmişler, dini ona emnaet etmişlerdir. O da küçücük bir krikocuk olduğu hâlde kalkıp kendini İmam-ı Azam'ın altına koymuş, İmam-ı Azam'ı kaldırmaya çalışmıştır.

Bilgimiz-kabiliyetimiz-yeteneğimiz-dindarlığımız, haddimizi bilmemizi gerektiriyor. Devlet sana evlilik cüzdanı vermiş; kendini dünyanın sorumlusu zannediyorsun. Bütünü bir cüzdan; onun da anca yarısı senin, diğer yarısı eşinin. Ne ölüm garantin var ne rızık ne sağlık... Karunlaştın, yanından geçilmiyor...

Kaldırma kapasitemizi bilmek zorundayız. Pazılarımız ve beynimizle kaldıracağız; hayallerimiz bir şey kaldırmaz. Evlenirken hayalci evlilik yapmamak gerekiyor. Çocuklarımızın hayalperest babaları olamayız; gerçekçi olmak zorundayız. Baba-anne olduğum zaman, çocuk ve ben, denge üzerinden bir hayat yaşamak zorundayız. Müslümanlığımızı da dünya hayatımızı da bu denge üzerinden yaşayacağız.

Bir Müslüman, asgarî ücretle geçinirken fabrikatör gibi hayaller kuramaz. Aptalca olur böyle bir şey. 120 aylık takside girilmez. 120 dakikalık hayat garantisi olmayan birisi 120 ay takside niye girsin. Herkes, yorganı kadar ayak uzattığı gibi konuşmasını da Allah'ın verdiği kabiliyete göre ayarlamalıdır. **Ömrü medreselerde ve kütüphanelerde geçmiş insanlar, senede bir defa bir derginin fotoğraflarına bakmaktan başka ilmî kabiliyeti olmayanların tenkit tahtası hâline geldiği zaman, dünyada her şey alabora oldu demektir.**

Dinimiz, dengeleme dinidir. Kabiliyetlerimizi ve hayallerimizi bir dengede yaşamak zorundayız. Allah'ın vermediğini alamayız. Güzel bir şe adayı, güzelsen talep edebilirsin. Herkesin dengini bulması gerektiği ve dengini bulduğunda huzura kavuşacağı bir hayat yaşıyoruz biz. Arzularımız değil gerçeklerimiz yönlendirmelidir bizi. Kış oldukça güneşin dünyaya yaklaşmasını çünkü üşüdüğünü söyleyen akılsıza benzeriz aksi takdirde.

Siyasetçilerin bin bir yalanla bize vaat ettiklerine, kapitalizm ve liberalizmin hilelerine aldanarak hayat düzeni kuramayız biz. Bir siyasetçi çıkıp dese ki, önümüzdeki yıldan itibaren bu memlekette kış olmayacak, kışı kanunen yasaklayacağız. Buna inanacak mıyız? Bedava kömür verse inanırım; ama kışı kaldıracağına nasıl inanacağım? Henüz böyle bir vaatte bulunulmuş değil ama bir iki seçim sonra bu da gelir, merak etmeyin. Hayatımızı bu komik tabloda yaşadığımızı anlatmaya çalışıyorum.

Hayat bu değil kardeşlerim. Bu, hayatın filmi değil. Evet, Rabbimizin ihsan ettiği dünya nimetlerini sonuna kadar kullanacağız. Nimet kullanmak başka şey, nimet sarhoşu olmak başka şeydir. Yeni nesil, nimet sarhoşu olmuştur.

Bakınız, yakın günlerde kandil akşamıydı. Ertesi gün 'Müslüman' radyolar-televizyonlar nasıl verdiler haberi? "Fılan kandil coşkuyla kutlandı." Coşku nedir kardeşler? Şov mu yapıyoruz Allah'a karşı? Rabbimize dönüş gecesi ise kandil geceleri -öyle ise- şenlikler, kutlamalar, şekerler, simitler, tatlılar... yaparak mı kandil kutlanır? Kandil kutlanır mı? Bayram kutlanır.

Ama haberlerde çıktı tabii... Medyadan iyi bilecek hâlimiz yok. Buna hayat mı denir kardeşlerim. Nereye doğru götürüyorlar bizi yahu. Herkes eşini boşasın diye bir haber çıksa boşanacak mıyız. İnsanız biz; üstelik Müslüman insanız.

Peygamber aleyhisselam ve ashabı, Kadir gecesini gözyaşlarıyla itikâfta geçirdiler. Şimdi göreceksiniz ramazan-ı şerif gelince Kadir gecesi kampanyaları, eğlenceler, tatlılar, börekler, pizolalar... e Kadir gecesi kutluyoruz tabii! İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn. Ayakta ölmüşüz biz.

Kardeşlerim,

İnsanlığı kaybettiğimiz için geliyor bunlar başımıza. Kutlamak ve ibadet-züht; bu kelimeler sözlük anlamı olarak bile bir araya nasıl gelebilir? “Cenazenizi kutlarım” deniyor mu kimseye? Kimse kimseye, “Oğlunuz ölmüş, kutlu olsun” diyor mu? Eğer bu kandil gecesiyse Rabbimizin huzurunda bel-boyun bükme, umutla sabahı beklemekse bunu baklavayla mı kutlayacağız biz?

Ne sabahtan akşama kadar matem tutan bir İslam anlayışı istiyoruz ne de Deli Dumrul olup sokaklarda dolaşan, camilerde ‘kutlama’ yapan bir nesil. Bunun ortası olmalı. Yeri gelecek güleceğiz, yeri gelecek ağlayacağız.

Ama bu liberal ve her şeyi kapitalistçe düşünen, asgarî ücretli-Bağkurlu ayrımı yapar gibi dini de böyle anlayan anlayış, 60 tonluk bir tankın altına 3 tonluk krikoyu koyan anlayıştır. 3 tonluk kriko, 60 tonu kaldıramaz.

Çocuklarımızı, aile düzenimizi, camilerimizi, bu ümmetin hayallerini ve umutlarını çarçur edemeyiz. Bir sonraki kuşağa İslam’ın geleceği ve Müslüman nesiller açısından çökmüş bir anlayış devredemeyiz. Biz ümmet-i Muhammed’iz, sallallahu aleyhi ve sellem. Enerjimizi kıyamete kadar taze tutmamız gerekiyor. **Maazallah, üç asır sonra ümmetimizin o gün yaşayanları, bugünkü ‘çoşkuyla kutlanan kandilleri’ rakıyla kutlanan kandillere çevirirse lanet de bugünden başlayacaktır, çünkü denge bugün bozulmuştu. Bu baraj bu köyü bastı ama yirmi kilometre ötedeki dağda sızmaya başlamıştı su.**

Bir dengesizlik yaşıyoruz kardeşlerim. Ya sırf dedelerimiz Müslüman diye evliyaullahtan sayılacağımız, İslam’ı sıfırlamış ve ibadetleri değersiz hâle getirmiş bir anlayış peyda oldu, namazı bize vaktin varsa kılıyorsun... Ya da biri çıkıyor, bana okuyacağım duaları tarif ediyor ki iki yüz sene okusam bitmezler. Ne zaman namaz kılacağım, hep dua mı edeceğim yahu! Bir İslam tarifi yapıyor ki -alimallah- ashab-ı kiram bile o ‘İslam’ın gerisinde kalır.

Hayır. Vallahi billahi hayır.

Gençlerin hiç nefes almadıkları, güreş-maç yapmadıkları, gezip gülmedikleri bir hayatın İslam hayatı olduğunu kim diyebilir yahu! Niye insanları dinimizden ürkütüyoruz. Herkes Allah’tan korksun. Namaz yoktur demekle filan kandil akşamı yüz elli rekât namaz kılacaksın demek aynı suçtur. Katliamdır bu. Sabahleyin işe gidecek adama bu gece yüz elli rekât namaz kılması söylenemez. Bu dengesizliğin faturasını sonra İslamiyet ödüyor.

Sultan Fatih fethedemiyormuş da şehri, bunalmış da... bir evliya Dağıstan’dan çıkıp gelmiş, surlara bi’ tokat sallamış, yerle bir olmuş surlar, Fatih de topları şenlik için atmış... Şu adamı bir daha çağırırsanız da İsrail’e bi’ tokat atıverse, biz de cuma namazı için Mescid-i Aksa’ya gitsek ya.

İslamiyet’i niye hayal dini hâline getirelim ki. Bu yanlış bir yöntem. Ama Allah’ın veli kullarını yok saymak, onları çapulculara denk tutmak da haram bir iştir. Elbette Allah’ın dostları, onun katında değerlidirler. Ama İstanbul’u leventler fetheder. Delikanlıların işidir İstanbul.

Kardeşlerim,

Ne yazık ki mübarek dinimizi, kendi elimizle tarumar ediyoruz. Ya bir tarafa çekip berbat ediyoruz ya da diğer tarafa çekip kullanılmaz hâle getiriyoruz. İmanımız, dengeli bir imandır. Biz ‘Muhammedun

Resûlullah' diyoruz. Bir insan çıksa ve "Muhammed tanrıdır!" dese Müslüman olur mu o? Olamaz. Demek ki imanımızda denge var. Peygamber'i bile bir noktadan yukarı çıkarmıyoruz.

Ashab-ı kiramı ne kadar seviyorsun dese bir sayı veremeyiz. Ama biri çıkıp "Ben Ebu Bekir'i, Allah'ı sevdiğim kadar seviyorum" dese, mümin olmaz. Ebu Bekir yükselir ama Allah'a kadar değil, Resûlullah kadar değil.

İbadetlerimizde bir denge var. "Ben sabaha kadar namaz kılacağım" diyen adama Resûlullah aleyhisselam, "Aferin be! Ümmetinden böyleleri de var!" buyurdu mu? Ne buyurdu: "Benden değilsin." Adam namaz kılacağını söylüyor. Namaz kılana hiç "Benden değilsin" denir mi? Çünkü ibadette aşırılık yok. **Namaz, dinin direğidir. Ama evin her yeri direk olursa nerede oturacağız?**

İslam, hayatın dinidir. Hayattan koparılmış ve göklere çıkarılmış bir din olmaz. Göklerdekiler İslam dinine mensup değiller.

Kadıncağız doğum yapacak, dört günü kalmış, "4444 Yasin-i Şerif okursan sancısız doğum yaparsın." Be Allah'tan az korkar, sahtekâr insan! Bu kadının birkaç günü kalmış şurada. Diyelim ki okudu 4444 Yasin. Kaldı ki sadece Yasin kelimesini o kadar okuyamaz dört günde insan. Bunun gerçekleşmeyeceğini biliyorsun da niye Allah'ın kitabından bir sureyi alet ediyorsun bu sahtekârlığına? Meryem annemiz bile kâinatın en büyük mucizelerinden birini gerçekleştirecekti ama kolay doğum yapamadı. Doğumun kolayı olmaz. Ucuz analık olur o o zaman.

İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn diyor ve Rabbime sığınıyorum.

Recep duası, şaban duası, ramazanın her gününün duası... Recep ayı 29 gün, 36 duası var mübareğin! Hasbunallahu ve nime'l-vekil.

Kardeşlerim,

Diğer taraftan bedevî adam gelmiş, "Muhammed!" demiş, bedevî ya. "Sen ne getirdin bize, ne istiyorsun?" Efendimiz, "kelime-i şehadet" buyurmuş. Adam da tamam demiş. "Günde beş defa namaz" buyurmuş. Adam da tamam demiş. "Varsa zekât." Adam yine tamam demiş. "Oruç." Ona da tamam. "Ömürde bir defa da hac."

Adam, "Bak Muhammed!" demiş, "Başka hiçbir şey yapmayacağım, haberin olsun!" Adam bedevî. Tabii, hemen Ömer radiyallahu anhu çağırıp kafasını vurdurdu değil mi Peygamber'imiz... Hayır. Ne buyurdu sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz: "Dediği gibi yaparsa kazandı." Hani Recep duaları? Hani 444449'luk dualar?

Yaşanmaz ve kaldırılamaz bir din, zulüm görmüş bir dindir. Bu zulmü Müslüman'ın elinde görmemeliydi dinimiz.

Hepimizin krikosu yani kaldırma oranı farklıdır, kardeşlerim. Bir kısmımızın serveti vardır, parasıyla nafile ibadet yapacak. Bir kısmımızın bedeni ve sağlığı yerindedir, oruç tutacak. Bir kısmımızın dili güzeldir, bol bol Kur'an okuyacak. Bir kısmımızın nafile yapacak takati yoktur, o da gidip bir vakıfta yetim çocuklarla ilgilenecek. Hepimize göre iş ayarladı Allah. Bu krikoların hiçbiri lüzumsuz değil; çünkü herkese göre var.

1,5 tonluk bir taksinin bagajında, kendisi 500 kilo gelen bir krikoyu niye taşıyasın ki? Bagajına sığmaz zaten. Küçük bir kriko sana yeter. Bir kamyonun direksiyonundan küçük krikoyla da kamyon kaldırılmaz. Demek ki denge bulunması gerekiyor. Allah, hepimize göre bir iş ayarladı ve hepimizi de bir işe göre ayarladı. Bazı Müslümanlar'ı da 'hocaların Müslüman olup olmadıklarını' ölçmeye ayarlamış herhâlde...

Kardeşlerim,

Ahlakta da dengeli bir ümmetiz biz. Yaşlıya saygılı olmayı ikaz ediyor Efendimiz aleyhisselam. Peki, yaşlıya saygı göstereceğim diye caddede eğilip yaşlının ayağını öpsem bu ahlak mıdır? Zillet bu, ahlak değil. Ahlakta dengemiz var.

Eve gelen gelin, örfte varsa, kocasının babasının elini öper tabii. Ahlak bu. O gün ziyarete gelen yirmi yabancıdan da elini öper mi? Bu ahlak değil, edepsizlik. Böyle ahlak olmaz. Babaya “hoş geldin” der, elini öper, diğerlerine de hoş geldin derse der. Bu kadar.

Dengemizi kaybedince köprüden düşeriz kardeşlerim. İster çok yükün olduğu için ister ayağın kaydığı için kaybet dengeni; dengeni kaybettiğinde düşersin. Bu sebeple biz, dünya hayatından bir dakikamızı bile feda edemeyiz. Malımızdan bir kuruş bile lüzumsuz değildir. Her gün beş defa mecburen namaza duruyoruz. Her namazda selam vermeden önce ne diyoruz: رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ

Bir kere olsun bunu tefekkür edelim. Rabbimiz, bize dünyadayken bol bol ver, diyoruz. Dünya nasıl gereksiz olsun ki öyleyse? Niye Batılılar’ın oluyormuş ki dünya? Batılılar’ın dünyada ne işi var? Geldiler de zaten hayatı zehir ettiler. Dünya, olduğu gibi müminindir.

Teraziye dengede tutmanın bu kadar güzel örneği olmaz herhâlde. Namaz kılarken Allah’tan dünyalık istiyorsun ve bu, Kur’an’ın bir ayeti (Bakara suresi, 201. ayet). Allah Teâlâ, “müminler derler ki” diye buyuruyor, demek ki böyle dememizi istiyor: “Dünyada da bize güzellik ver, ahirette de ver ya Rabbi.” Denge bu. Mümin cennete de koşar, dünyaya da koşar. Cenneti bırakıp dünyaya koştuğun zaman Yahudi kafalı olmuş olursun. Sadece cennete koşup dünyayı bıraktığın zaman da Hıristiyan kafalı olursun. وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ “Dünyayı bıraktı papazlar, biz öyle bir şey emretmedik onlara” buyuruyor Allah.

Allah, dünyayı kâfire bırakın demiyor ki. Bırakmayın diyor! Siyaset, şeytan işi değil. En fazla şunu diyebilirsiniz: Siyasete bulaşan, şeytanlaşabiliyor.

Siyaset hayattır. Ekonomi hayattır. Müslüman, hayatı bırakır da nasıl yaşar dünyada? Biz ölü müyüz? Melek miyiz? **İnsanlığımızı din motifli sloganlarla ihmal edemeyiz kardeşlerim. Bu dinimize iftiradır. ‘Daha takva olmak’ daha zengin olmakla daha kolaydır. Ebu Bekir radiyallahu anhu, Abdurrahman bin Avf’ı görmüyor muyuz? Toprağa tutsa altın olacak kadar zengindiler. İki de Aşere-i Mübeşşere’ dendir.**

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, ömrünün sonunda ne buyuruyor: “Şu dini bugünlere getirdik; ama Ebu Bekir’in malı kadar da hiçbir şeyden istifade edemedik.” Müslüman, Ebu Bekir olur; zengin olur, zenginliğini Allah’ın dinine hizmet ettirir.

Müslüman lüks araba kullanabilir mi? Cevap: Yine sabah namazına gidecek misin o arabayla ve yolda gördüğün üstü başı kirli bir çocuğu-kadını-ihiyarı... görünce “arabayı kirletirler şimdi” deyip gitmek yerine, “Rabbim bana bu arabayı verdi, ben de bu gariban kulu götürüyüm” diyecek misin? Bu arabanın hakkı, Allah yolunda kullanılmaktır deyip beş talebeyi haftada bir derse götürmeyi teklif edecek misin? Dünyanın en pahalı arabası sana helal-i hoş olsun!

Ama ucuz araba kullandığında seni tanıyorduk da eğri büğrü bi’ arabayı kapına getirdikten sonra seni tanıyamayacaksak sakın o arabaya binme. Çünkü seni bir arabadan değerli görüyoruz biz müminler olarak. Sen arabayı satın al, araba seni satın almasın. Sıkıntı, arabaların bizi satın almasında.

Kardeşlerim,

Şeytan bize sürekli düşmanlık edecektir. Bize sürekli, “Şişt, baksana!” diyecek ve dikkatimizi dağıtacaktır. Vazifesi budur zaten. Onu Allah önümüze çıkardı. Bizim vazifemiz ise direksiyondayken kimsenin “şişt!”lerine bakmamaktır.

Şeytanın eski taktiklerinden biri de ibadetle vurmaktır. Bunu nasıl yapar: Kendi çocuğunu sadakaya muhtaç hâle getirip başkasına sadaka verirsin. Cemaatle namaz kılmıyorsun çünkü evde sabaha kadar namaz kıldın. Sürekli başkalarına Kur'an öğretiyorsun ama kendi nafilelerine hiç vaktin yok. İbadetle vuruyor işte. Çok sevdiğin bir yiyecekte tıka basa yedirmiş ve gıda zehirlenmesine yakalatmış oluyor.

Allah'ın farz ibadetleri bellidir; bunlardan milim taviz olamaz. Haramlardan da taviz olmaz. Geriye nafileler kalır, yani müstehap ibadetler: Muharrem orucu, pazartesi-perşembe oruçları, her gün bir cüz Kur'an okumak, tespihat yapmak... hepsi Resûlullah'ın talimatıdır ve ümmet-i Muhammed'in eczanesinde reçete olarak vardır. Ama bir insan, eczaneye gidip vitamin rafındaki ilaçların hepsini alıyor mu? Senin bünyen, bütün haplara uyacak bir bünye değil ki. Patlarsın.

Nafile ibadetler de böyledir. Kimimizin oruç tutma yeteneği vardır; o kimse oruçla Rabbimizin rızasını kazanacak. Kiminin de kan şekeri düşüyor ve her pazartesi-perşembe olunca karısıyla kavga ediyor; pazartesi-perşembenin uğursuzluğu değil ki bu. Bu adam akılsız. Sende kan şekeri düştüğü için bünyenden dolayı, oruç tuttuğunda sinirleniyorsun da o günü kavgayla geçiriyorsun, çocukların pazartesi olmasa diye dua ediyorlarsa... niye pazartesi oruç tutuyorsun kardeşim?

Kaçırayım mı sevabı peki? Niye kaçıyorsun; o gün bir cüz Kur'an oku da bak bakalım, oruçtan aşağı kalıyor mu. Otobüs durağında beklerken 'lâilâheillallah' de, tesbihat yap. Nafile ibadetler bir çeşit değil ki. Neyin farzı varsa nafilesi de vardır. Yedeği vardır yani.

"İlla vakfa gideceğim!" Niye gidiyorsun? "Ümmet-i Muhammed'in desteğe ihtiyacı var!" Doğru ama bir dakika, sen geçen hafta bize demedin mi, yeni bebeğim oldu? Kaç günlük senin bebeğin? Bir haftalık. Yani hanımın lohusa. Büyük çocuğun kaç yaşında? İki. O da bebek yani. Sen onları kime bırakıp vakfa geliyorsun? Onlar ümmetten değil mi, Yahudi neslinden mi onlar?

Kime bıraktın onları? "Anasına bıraktım." Lohusa kadını kime bıraktın? Senin ne işin var vakıfta yahu. Ümmet-i Muhammed'in başına bela olma sen, senden başka yardım istemez ümmet. Diyeceksin ki, "Arkadaşlar, hanımımın doğumuna yirmi gün var, doğumdan sonra da en az kırk desen; ben altmış gün yokum. Bu vakıf benim ümmetime hizmet, elbette burada olacağım; ama o kadın ve çocuk da Allah'ın emaneti bana." İşten kaçmış olmuyorsun. Cuma namazı vaktinde Kur'an okunuyor mu? Her şeyin bir vakti ve dengesi var.

Bu dengeyi bozan, Kur'an-ı Kerim'in sayfalarını karıştırandan daha fazla hata işler. Hayata tapınamayız ama kopamayız da ondan; dünya ne putumuz ne de çöpümüzdür. Bu dengeyi kurduğumuz için ümmet-i Muhammed'iz biz.

Allah Teâlâ, ruhsat vermiş; beyefendi ruhsat kullanmıyor. Niye kullanmıyorsun? "Daha takva." Bu kıt anlayış, Efendimiz aleyhisselamın zamanında da olmuş. Aişe annemiz, İmam Buharî'nin 7301. hadis-i şerifinden rivayetle bir olay anlatıyor.

Hadiste böyle geçmiyor ancak rahat anlaşılсын diye örneklendireyim: Efendimiz aleyhisselam, sözgelimi, on rekâtlık bir namazı dört rekât kılmak şeklinde bir kolaylaştırma yapmış. Aişe annemiz, "Peygamber'imiz aleyhisselam, kolay olanını tavsiye buyurdu" diyor. Bazı Müslümanlar ise bunu 'yakıştıramamışlar' Peygamber'e. 'Dinden taviz verildi' gibi anlamışlar. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemine kulağına gitmiş bu. Ve buyurmuş ki: "Birilerine ne oluyor yahu, benim uygun gördüğüm şeyi taviz kabul ediyorlar. Allah'ı en iyi bileniniz ben değil miyim, Allah'tan en çok korkan ben değil miyim, hiç Allah'a isyan eder miyim ben!"

Dinimiz, muharrem orucuna büyük sevaplar vaat etmiştir. Ama farz değildir bu. Bunu farzlaştırdığın zaman hata etmiş olursun. Bir yarıştı bu. Kim ne kadar ilerlemek istiyorsa o kadar koşacaktır. Öbür

mümin de oruçluların iftar sofrasını donatıp ondan sevap kazanacaktır. Ama ramazanı hepimiz tutacağız. Bütün bu sözler farzlarda değil, nafilelerde.

Rabbim seni ancak bu kadar kaldırma kapasitesiyle yarattı. İnatlaşma. Altına girer ve ezilirsin. Krikoyu ben getirdim buraya kardeşlerim ancak sözler bana ait değil. Efendimiz aleyhisselam ne buyuruyor: “Bu din güçlüdür, ağırdır; inatlaşmayın, altında kalırsınız.”

Nafilelerde teheccüt kadar değerli bir ibadet yoktur. Ama mesleği şoförlük olanlar teheccüde kalkmamalıdır. Çünkü sen teheccüde kalkacaksın, uykunu böleceksin ve sonra trafikte insana ve mala zarar vereceksin; seni hiçbir teheccüt kurtarmayacak ahirette. Bir trafikte çocuk ezersin, sana seksen senelik teheccüt yetmez. Tatillerde kıl teheccüdü.

Hiçbir hoca efendi bize, bir eczane rafındaki vitaminlerin hepsini almamızı söyleyemez, söylerse yanlıştır. Bu eczane, dinimizdir. Nafilelerimiz bin bir çeşittir. Hastaya geçmiş olsuna gitmek de bir nafiledir. Mümine tebessüm etmek nafile ibadettir. Hepsini yapmayı istemek, bütün vitaminleri almak demektir, zehirlenmektir bu.

Kardeşlerim,

İyi biliyorum ki teamüller ve yaygın geleneklerle ters düşmek, ağır faturalar ödemeyi gerektiriyor. Bu krikoyu size göstermek zorundaydım, gösterdim. Bu birilerinin arabasına ters düşmüş olabilir. Sizler de beni dinleyenler olarak, “Yahu ne yapıyorsun be... biz ne güzel kermese gitmiştik...” diye beni ters anlamış olabilirsiniz.

Ama burada biz, şu anda yalnız mıyız? Burada Allah’ın melekleri var. Ne kadar? Allah bilir. Hadi ben melekleri hak etmeyen biriyim; sizin içinizde salih kulları vardır Allah’ın ve onlar sayesinde milyonlarca melek gelmiştir buraya.

Bu sözler kaydedildi. Ben bu sözlerin hesabını vermek için bir gün dirileceğim. O gün Rabbim bana yardım etsin. Sizlere de yardım etsin; dinlediklerinizin hesabını vereceksiniz.

İslamiyet’i yaşanmaz, altından kalkılmaz hâle getirenlere de Allah akıl ve fikir versin. İslamiyet’i hayalet din hâline getirenlere Allah hidayet nasip etsin.

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.